

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: RA-2T/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6823010124
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2023:6823010124.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom JUDr. Michalom Uhorskaiom v trestnej veci proti obžalovanej F. C. a spol., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31. júla 2023 v Revúcej, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní: X/ F. C., J.. C.
Z.. XX. XX. XXXX V. J., K. B. Q. XX, H. J.,

X/ H. Q.
Z.. XX. XX. XXXX V. J., K. B. Q. XX, H. J.

s ú v i n n í, ž e

obv. F. C. počas školských rokov 2021/2022 a 2022/2023 v období od 02. 09. 2021 do 30. 06. 2022 a od 01. 10. 2022 do 19. 01. 2023 a obv. H. Q. počas školských rokov 2021/2022 a 2022/2023 v období od 02. 09. 2021 do 30. 06. 2022 a od 01. 10. 2022 do 11. 01. 2023 v Q. a inde ako rodičia vydali maloletú J. Q., nar. XX. XX. XXXX nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili viesť záhalčivý a nemravný život, hoci v danom čase mala maloletá zákonnú povinnosť pravidelne plniť školskú dochádzku podľa zákona o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom nedbali o jej pravidelnú školskú dochádzku a maloletá zostala bez vážneho dôvodu doma alebo mimo školy, pričom J. ako žiačka Základnej školy v Q. v šk. rokoch 2021/2022 a 2022/2023 v období do 11. 01. 2023 vymeškala celkovo 771 neospravedlnených vyučovacích hodín a v období do 19. 01. 2023 vymeškala celkovo 801 neospravedlnených vyučovacích hodín, pričom tohto konania sa dopustili aj napriek viacerým pravidelným písomným upozorneniam na nedbalú školskú dochádzku ich dcéry zo strany Základnej školy v Q. ako aj predvolaniam na pohovory a upozorneniam zo strany triednej učiteľky o zanedbávaní povinnej školskej dochádzky ich dcéry, na ktoré občas aj reagovala matka, avšak neurobili dostatočné opatrenia na elimináciu záškoláctva ich dcéry, hoci už boli za záškoláctvo odsúdení,

t e d a

vydali z nedbanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnili viesť záhalčivý život a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l i

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á

Obžalovanej F. C.

podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a § 54 Trestného zákona, trest povinnej práce vo výmere 150 (stopäťdesiat) hodín.

Obžalovanému H. Q.

podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 56 ods. 2 Trestného zákona, peňažný trest v sume 160,- (stošesťdesiat) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje súd obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na Okresný súd Revúca obžalobu pod sp. zn. 1Pv 73/22/6608-16 na obžalovaných F. C. a H. Q., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písmeno b/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Samosudca vo veci rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 2T/43/2023 zo dňa 15.05.2023. Voči trestnému rozkazu podali obaja obžalovaní včasný odpor. Samosudca vo veci nariadil hlavné pojednávanie, ktorého sa zúčastnila obž. F. C., obhajca obž. H. Q., prokurátor a opatrovník mal. poškodeného. Súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti neospravedlneného obž. H. Q., ktorému bolo predvolanie na termín hlavného pojednávania riadne a včas doručené dňa 12.07.2023, pričom súd mal za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného, a teda súd vykonal hlavné pojednávania za splnenia podmienok uvedených v § 252 ods. 2 Trestného poriadku v jeho neprítomnosti.

Obžalovaná F. C. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku, pričom na všetky otázky, ktoré jej súd položil v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku odpovedala zhodne „áno“. Následne súd po návrhu procesných strán podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej o tom, že je vinná, pričom dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaná priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Obžalovaná ďalej uviedla, že ich spoločný príjem je mesačne 650 Eur, a majú 3 maloleté deti.

Samosudca v rámci vykonaného dokazovania podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku prečítal skoršiu výpoveď neprítomného obžalovaného H. Q. z prípravného konania, kde súd zistil, že výsluch nie je možné viesť tradičnou formou, nakoľko je obžalovaný hluchonemý a komunikovať vie len prostredníctvom svojej družky F. C.. Obžalovaný pri výsluchu uviedol, že vie prečo je na polícii, kvôli dcére J., ktorá nechodí do školy, vedel o tom ale vypovedať o tom nebude on sa o to nestará.

Súd sa v rámci dokazovania oboznámil aj s listinnými dôkazmi, pričom z rodného listu súd zistil, že rodičmi mal. J. Q.. sú H. Q. a F. C..

Z charakteristiky žiaka zo Základnej školy v Q. súd zistil, že mal. J. navštevuje 7. ročník základnej školy, pričom má deviaty školský rok dochádzky. V škole bola najviac 3-krát. Pracovné listy počas dištančného vzdelávania odovzdávala prázdne. Keď bola v škole nepovedala ani slovo, nespolupracovala s učiteľmi, nekomunikovala so spolužiakmi, odsedela si celý deň a prišla o ďalšie dva mesiace. Matke boli posielané

upozornenia, predvolania. Ona na ne okamžite reagovala, prišla do školy, ale zasa ju len ospravedlňovala a vyhovárala sa že si s ňou nevie rady. Problém s dochádzkou nie je len tento školský rok ale riešia ju neustále. Prílohou boli potvrdenia o vymeškaných vyučovacích hodinách za jednotlivé mesiace ako aj upozornenia na nedbalú školskú dochádzku a predvolania do školy.

Z lekárskej správy do klinickej psychologičky F. D. Q. súd zistil, že u ml. J. je kapacita intelektových schopností v podpriemere, schopnosť ich využitia znížená, znížený záujem o okolitý svet. Sústredená je na svoju rodinu, až upadá do sociálnej izolácie a depresivity a nedokáže sa zmobilizovať ani k bežným povinnostiam (návšteva školy).

Zo správy ÚPSVR Revúca, súd zistil, že rodina bola v roku 2015 zaevidovaná z dôvodu zanedbávania povinnej školskej dochádzky všetkých detí a z dôvodu zanedbávania zdravotnej starostlivosti. Podľa poslednej správy školy ml. J. nebola v tomto školskom roku ani raz. Matke bolo odporučené s mal. J. absolvovať psychologické vyšetrenie.

Obec Q. obžalovaných hodnotila iba všeobecne.

Z registra priestupkov súd zistil, že obž. F. C. má vykázané 3 priestupky, pričom dvoch sa dopustila ako chodec a jeden krátko za hlasnú hudbu. Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obž. F. C. bola v minulosti 1 krát súdne trestaná a to za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže na trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, pričom sa na ňu hľadí akoby nebola odsúdená.

Z registra priestupkov súd zistil, že obž. H. Q. má vykázané 2 priestupky, jeden za rušenie nočného klľudu a druhý za to, že udrel do okna rodinného domu č. 135, ktoré rozbil. Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obž. H. Q. má vykázané dve odsúdenia, v jednom prípade došlo k uzavretiu zmieru, a druhé vykázané odsúdenie je za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže na trest povinnej práce v trvaní 100 hodín, pričom sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Vykonaným dokazovaním bolo súdu preukázané, že skutok sa stal tak ako je uvedené v obžalobe, nakoľko obžalovaného H. Q. z tohto konania jednoznačne a bez odôvodnených pochybností usvedčuje okrem iného predovšetkým výpoveď samotného obžalovaného z prípravného konania, ktorý si bol vedomý toho, že dcéra nenavštevuje školu, ale taktiež aj ostatné listinné dôkazy (správy z ÚPSVAR Revúca ako aj správy zo Základnej školy Q. o počte vymeškaných hodín) a aj vyhlásenie spoluobžalovanej o jej vine.

Súd sa zaoberal aj otázkou tzv. materiálneho korektívu upraveného v § 10 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Súd mal v danom prípade za to, že sa nejedná o nepatrnú závažnosť konania obžalovaného, nakoľko po dlhší čas sa absolútne nezaujímali o školskú dochádzku mal. J., ktorá vymeškala z pohľadu súdu rekordný počet vyučovacích hodín (801), pričom rodičia boli zo strany školy opakovane upozorňovaní na to, že sa ich dcéra absolútne nedostavuje do školy (v spise je zaevidovaných 18 upovedomení a 15 predvolaní do školy). Obžalovaný bol okrem toho rozhodnutím obce Q. v roku 2021 ako aj v roku 2022 pokarhaný za to, že zanedbal starostlivosť o povinnú školskú dochádzku mal. J.. S poukazom na uvedené má súd zato, že nemožno konanie obžalovaného kvalifikovať ináč, ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie zistil u obžalovanej F. C. poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona, a to, že obžalovaná sa priznala k spáchaniu skutku a čin oľutovala. U obžalovaného H. Q. súd nezistil existenciu poľahčujúcej okolností podľa § 36 Tr. zákona. Súd nezistil u oboch obžalovaných existenciu priťažujúcej okolností podľa § 37 Tr. zákona, resp. súd na predchádzajúce

odsúdenia u obžalovaných vzhľadom na ich zahľadenie neprihliadal. Súd teda konštatuje u obžalovanej F. C. prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, čo znamená, že sa znižuje zákon ustanovená horná hranice trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Tr. zákona) a u obžalovaného H. Q. rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd by mal teda podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona obžalovanej F. C. ukladať trest v rozmedzí 6 mesiacov až 3 rokov a H. Q. trest v rozmedzí 6 mesiacov až 5 rokov.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná F. C. sa ku skutku uvedenom v obžalobe priznala a svoje konania oľutovala, po zvážení charakteru trestnej činnosti a jeho spoločenskej nebezpečnosti ako aj s poukazom na osobu obžalovanej, súd mal zato, že uloženie trestu odňatia slobody nie je v tomto prípade potrebné ukladať a na nápravu páchatel'a postačuje aj uloženie trestu povinnej práce. Súd teda obžalovanej uložil trest povinnej práce vo výmere 150 hodín, ktorý považoval za dostatočný, zodpovedajúci zákona ako prvkom generálnej a individuálnej prevencie.

Súd pri obžalovanom H. Q. po zvážení charakteru trestnej činnosti a jeho spoločenskej nebezpečnosti ako aj s poukazom na osobu obžalovaného mal zato, že uloženie trestu odňatia slobody nie je v tomto prípade potrebné ukladať a na nápravu páchatel'a postačuje aj uloženie peňažného trestu. Trest povinnej práce nebolo možné obžalovanému uložiť, a to z dôvodu invalidity obžalovaného. Súd teda obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 160 eur, teda na samej spodnej hranici s poukazom na príjmové pomery, ktorý považoval za dostatočný, zodpovedajúci zákona ako prvkom generálnej a individuálnej prevencie. Pre prípad, že by obžalovaný zmaril výkon peňažného trestu, uložil mu súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona aj náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plynie lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plynie 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.